

Åren går...

och detta var sista gången jag gjorde en insats som redaktör på Nämnaren.

Första gången jag kom i kontakt med tidskriften var under min lärarutbildning i början av 1980-talet. Göran Emanuelsson gjorde det mycket klart för oss lärarkandidater att Nämnaren var en resurs att räkna med i den kommande matematiklärargärningen. Som nyanställd på en småländsk skola såg jag till att jag fick ta hand om posten som var märkt matematikansvarig och i den matematiksal vi byggde upp var idéer från Nämnarens Uppslag och Problemavdelning givna. En artikelserie som i det sammanhanget fick mig att se på min undervisning med nya ögon var den som startade med *Perspektiv på Number sense och taluppfattning* 1995. I nästan varje nytt nummer fanns något jag ville testa. Oftast funkade det fint även om eleverna suckade på tonåringars vis och tyckte det var lite jobbigt med alla laborativa och undersökande aktiviteter.

Vid milenieskiftet skulle jag börja arbeta på NCM och Göran bad mig att hålla ett pass om läxor på Matematikbiennalen 2000 i Göteborg. En detalj jag kommer ihåg var att han påpekade att Nämnaren inte fanns med i min referenslista. Jag sa att jag tyckte den var så självklar att jag inte hade tagit med den. Nu förstår jag bättre att Nämnaren inte alls är lika självklar för alla andra matematiklärare som den var för mig.

För att bli ännu mer insatt i Nämnarens första 25 års utgivning var mitt första uppdrag på NCM att gå igenom alla årgångar och välja ut material till Uppslagsboken. Redan då slog det mig att ibland läste jag en text och tänkte: *Har det inte varit någon utveckling av svensk matematikundervisning de här 25 åren?* för att sen läsa något annat och tänka: *Oj, så mycket det har hänt, så här tänker vi ju inte alls längre!* Så tycker jag det fortfarande ser ut, ibland får vi in manus som siktar långt in i framtiden och ibland känns det ärligt talat mest som gammal skåpmat. I de allra flesta fall är det ändå innehåll som beskriver nutiden och öppnar upp för hur matematikundervisningen kan utmanas och utvecklas.

Något som helt klart har utvecklats genom åren är det datatekniska arbetet. Till mitt arbete med att välja ut material till Uppslagsboken gjorde jag en stor handritad matris med post-it-lappar – så hade jag med största säkerhet inte gjort idag.

Göran, Ronnie och Karin – välkända för flertalet Nämnarenläsare – lärde upp mig och nu är det jag som, så gott jag kunnat, lärt upp nya kollegor. Nämnaren firade 50 år 2024 och jag hoppas att den ska bli firad många fler gånger i framtiden.

Stort tack till alla duktiga och trevliga matematikundervisningsintresserade personer som jag har lärt känna under mina 26 år med NCM och Nämnaren mellan Mabi2000 och Mabi2026.

Lena